

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13813/2022
26.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Водовод" Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 243/22 од 07.06.2022. године, у седници одржаној 26.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 243/22 од 07.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 243/22 од 07.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2086/19 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, одржан је у целости на снази платни налог Основног суда у Врању Пл 810/19 од 20.09.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну бр. 555/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога од 7.900,00 динара. Ставом другим изреке, укинут је у целости платни налог Основног суда у Врању и то: Пл 746/19 од 09.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну бр. 369/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога од 7.900,00 динара; Пл 819/19 од 20.09.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 390/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога од 7.900,00 динара; па је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 243/22 од 07.06.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиоца и туженог, па је потврдио пресуду Основног суда у Врању П 2086/19 од 12.10.2021. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права, пошто је предмет спора плаћање адвокатских услуга, на основу уговора закљученог између парничних странака, што је чињенично питање сваког конкретног спора.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу са предлогом за издавање платног налога тужилац је поднео 02.09.2019. године, а вредност предмета спора је 18.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима о споровима мале вредности.

Пошто је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у ком је, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, следи да је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**